

Liturgie voor de viering van zondag 16 juli 2017; vierde zondag van de zomer

Plaats: Ontmoetingskerk

Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Organist: Gert van der Schoor

Thema: Een stap verder

Om vast op te zoeken:

- Psalm 138:1 en 4
- Lied 840
- Lied 864:1, 4 en 5
- Lied 934
- Lied 531:1 en 3
- Lied 221
- Lied 838:3 en 4
- Lied 657:1, 2 en 4

De Paaskaars brandt

Ruimte voor ontmoeting in de hal en de kerkzaal

Orgelspel vooraf

10.00 uur

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

Welkom door de voorganger

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Psalm 138:1 en 4

Gebed aan het begin (staande):

*Heer, wij staan hier voor U,
met ons geloof en onze twijfel,
met onze kracht en onze zwakheid,
met onze vreugde en ons verdriet.
Wees, o God, voor ons
een bodem onder onze voeten,
een dak boven ons hoofd,
een steun in onze rug,
een gids voor ons uit,
zodat wij niet verwijderd raken
van U en van elkaar
maar volhardend voortgaan
het daglicht tegemoet.
Amen.*

De gemeente gaat weer zitten

We zingen: Lied 840

Smeekgebed, dat we besluiten met het zingen van: “*Heer, ontferm U!*”

*Omdat Jezus uw Zoon de roep heeft verstaan
en zijn opdracht aanvaard heeft,
omdat hij zijn leven deelde
met al uw ten dode gedoemde mensen,
omdat hij ons in vertrouwen vooringing
op de rechte weg naar uw toekomst
en alle stemmen heeft weerstaan
die hem andere wegen wezen,
omdat hij ten einde toe
het doodswater over zich heen liet komen,
omdat wij vanwege hem
het geloof niet verliezen*

*en de hoop niet laten varen,
kunnen wij U aanroepen, o God,
hoe ver en vreemd Gij ons ook zijt,
in het volste vertrouwen
dat niets ons kan scheiden
van U en uw liefde.*

*Aan U leggen wij voor
het oude nieuws van elke dag,
de mateloze misère op uw aarde,
de wanhoop en verbijstering van mensen,
de ongeloofwaardigheid van uw gelovigen,
alles wat ons in verwarring brengt,
alles wat ons wanhopig maakt,
alles waar Jezus midden in stond
en waar hij onderdoor ging.*

*O God, maak ons opstandig als wij berusten,
bemoedig ons als wij verslagen zijn,
geef dat er telkens mensen opstaan
om uw tegenstem te laten horen,
laten er woorden en daden zijn
die ingaan tegen de stroom,
betoon U aan uw wereld
als een macht die redden kan
uit de zee van ellende,
want Gij zijt de God die ons hoop geeft,
de God die zelf onze hoop is.
Zo bidden en zingen we samen:*

...

(Van der Zee, *In het huis...*, p. 44 en 45)

We zingen het loflied: Lied 864:1, 4 en 5

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

Gesprek met de kinderen:

Hebben jullie wel eens gevist? Waar?

Hoe doe je dat?

Is het makkelijk?

Zijn er ook (sport)vissers in de kerk? Vraag hen om te vertellen waar ze gaan vissen en wat de beste manier is om te vissen. Vangen zij ook wel eens bot?

In het Bijbelverhaal dat de kinderen in de kindernevendienst gaan horen, gebeurt dat ook. Ervaren vissers, die een hele nacht niets vangen.

We zingen met de kinderen: Lied 934 (1x voorspel)

①
1 Ik ben voor jou een nieu-we naam. Ik ben je God en
2 ben er als het le-ven licht. Ik ben er voor je
3 ben de weg waar - op je gaat. Ik ben er zelfs ten

②
hier-van-daan ga ik als je scha-duw met je mee door de woes-tijn en
in de nacht. Ik ben er in je hoog-ste lied. Ik ben er als je
ein-de raad. Ik ben ge-ge-ven als je brood. Ik ben in le-ven

③
1-2. door de zee. 2 Ik
't niet meer ziet. 3 Ik
en in dood je vriend.

④

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Eerste Schriftlezing: Lucas 5:1-11

⁵Toen hij eens aan de oever van het Meer van Gennesaret stond en het volk zich om hem verdrong om naar het woord van God te luisteren, ²zag hij twee boten aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gestapt, ze waren bezig de netten te spoelen. ³Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. ⁴Toen hij was opgehouden met spreken, zei hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.'
⁵Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen.'
⁶En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. ⁷Ze gebaarden naar de mannen in de andere boot dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken. ⁸Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei: 'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.'
⁹Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren, over de enorme hoeveelheid vis die ze gevangen hadden; ¹⁰zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.'
¹¹En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden hem.

We zingen: Lied 531:1 en 3

Tweede Schriftlezing: 1 Petrus 3:8-16a

⁸Tot slot vraag ik u: Wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. ⁹Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. ¹⁰Immers: 'Wie het leven liefheeft en gelukkig wil zijn, moet geen laster of leugens over zijn lippen laten komen, ¹¹hij moet het kwaad uit de weg gaan en het goede doen, en voortdurend vrede nastreven. ¹²Want de Heer verliest de rechtvaardigen niet uit het oog en luistert naar hun gebeden, maar hij keert zich tegen wie kwaad doen.'

¹³Overigens, wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? ¹⁴Maar zelfs als u zou lijden omwille van de gerechtigheid, dan bent u toch gelukkig te prijzen. Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; ¹⁵erken Christus als Heer en eer hem met heel uw hart. Vraagt iemand u waarop de hoop die in u leeft gebaseerd is, wees dan steeds bereid om u te verantwoorden. ¹⁶Doe dat dan vooral zachtmoedig en met respect, ...

We zingen: Lied 221

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Je kunt de lezingen vanuit verschillende rollen of posities benaderen en beluisteren. Je kunt je verbonden voelen met Jezus, of misschien nog eerder met de vissers. Je hebt het zwaar als visser. Je kunt je verbonden voelen met de vissen. Je voelt je niet helemaal een vis in het water door wat je om je heen ervaart; door wat je overkomt.

Zelf zit ik de laatste weken meer aan de kant van de vissers. Dat ligt ook aan mijn beroep natuurlijk - predikant, pastor. Je krijgt te maken met uiteenlopende situaties van mensen. Heel blij om een kind dat geboren is of het goed doet. Of een diploma verdient heeft. Of nog andere mooie dingen. Maar je krijgt ook te maken met mensen die ziek zijn, onverwachte rot boodschappen krijgen over hun gezondheid, of 24/7 bezig zijn naar adem te happen. Of ze zijn in rouw gedompeld, onverwachts of niet. En dan maakt het toch wel verschil of het om iemand van 101 gaat of iemand van 39.

Jezus is ook zo'n predikant en pastor. Hij kiest een bootje als zijn preekstoel en steekt van wal. Hij roept Gods liefde uit voor mensen die op de één of andere manier verloren lopen, verloren zijn. En hij stelt daden die daarmee samenvallen. Daden van redding, bevrijding en genezing. Hij heelt wat kapot is. Hij is zelf een visser die mensen opvist uit de donkere waterdiepte.

In dat spoor probeer je met vallen en opstaan iets te zeggen, iets te doen. Iets dat er toe doet; dat verschil maakt.

Aan de andere kant is er verwantschap met de vissers. Een vergelijking met Jezus is haast te hooghartig. Wie kan aan hem tippen? Ik niet. Maar die vissers, dat is ook nog wel een punt. Want hoe lastig kan het vissen zijn?! Jezus daagt je zelfs uit om een stap verder te gaan. Om naar diep water te gaan. Dat wordt er niet eenvoudiger op. Omdat je soms al zoveel hebt gedaan om je werk te doen. Omdat je al zo druk bent bezig geweest. En wat was het resultaat van dat geploeter? Niks, nul komma nul. Wat moet je dan nog?

Jezus zegt: Een stap verder! Ga naar dieper water. Dat is spannend. Want water is leuk om in te spartelen en te zwemmen; om op te skiën en te zeilen – maar vissen waar het diep is? Wat betekent dat? Hoe dreigend kan dat zijn! Het groeit je boven het hoofd; is angstaanjagend. In de woorden van 1 Petrus wordt dat ook lijden genoemd. Lijden dat je overkomt bij het gehoorzamen van Jezus. Ongemak dat je treft als je voor je christelijk gelovig zijn uitkomt. En er vanuit wil bezig zijn. Het goede wil doen.

Maar de gezegende omstandigheden overmeesteren de vissers, de dienaren van Jezus. Als je een stap verder zet, dan overkomt je het wonder. Wat een vangst! De leerlingen kunnen niet anders dan het wonder over zich laten komen - en snel hulp invoeren. En samen aan de gang

gaan om te vissen. En de vangst binnen te halen. Jezus kan het niet alleen af. Hij heeft ons nodig. Hij wil het samen met ons doen. En wat kun je binnenhalen!

Je kunt je ook verbonden voelen met de vissen. Dat water is helemaal niet zo prettig. Het is een woelige wirwar. Onverwacht spoelen gigantische golven over je heen. Je schreeuwt het uit. Of wordt juist heel stil van binnen – zelfs als het geweld om je heen losbarst. Het water staat je aan de lippen. Je gaat koppie onder. De donkere dood dreigt...

Je zult maar in een rubberbootje gestapt zijn, al dan niet gelokt. Om de oversteek te wagen vanuit een land van onderdrukking en geweld, van armoede en onvrijheid. Op zoek naar een nieuwe toekomst aan de overkant.

Je zult maar overspoeld worden door verbijstering en verdriet, zoals Esther en Lotte, en zoveel andere lieve mensen om hen heen. Wat is de realiteit dan rauw...

En wat is er niet nog meer, dat je doet beseffen hoe dreigend en duister het om je heen is.

Je ploetert langzaam aan vooruit met je conditie en dan ineens slaat er nog een andere ziekte toe...

En die Nouri bijvoorbeeld, blijft ook in mijn hoofd en hart zitten...

Ik kan me voorstellen, dat je als zo'n vis dan verlangt naar een houvast, naar een hand die naar je uitgestoken wordt. Naar iets of iemand die je vangt, die je op het droge trekt. Ik snap wel: dat is geen goede plek voor een vis. Maar het gaat om de beeldspraak. Je hoopt op een vangnet. Je hoopt dat er een visser is. Ja, dat er vissers zijn die je opvissen uit al die ellende en dood. Die naar de overkant dragen.

We luisteren naar een lied dat Herman van Veen zingt. Het heet 'Suzanne'.

<https://www.youtube.com/watch?v=zsEo9krvjkI>

*Suzanne neemt je mee,
naar een bank aan het water,
duizend schepen gaan voorbij
en toch wordt 't maar niet later,
en je weet dat zij te gek is,
want daarom zit je naast haar
en ze geeft je pepermuntjes,
want ze geeft je graag iets tastbaars
en net als je haar wilt zeggen:
'ik kan jou geen liefde geven'
komt heel de stad tot leven en hoor
je meeuwen schreeuwen,
je hebt steeds van haar gehouden,
en je wilt wel met haar meegaan,
samen naar de overkant
en je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand*

*en Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding,
waarin niemand kan verdrinken,*

*Hij zei: 'Als men blijft geloven,
kan de zwaarste steen niet zinken'.
Maar de hemel ging pas open,
toen Zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden,
dat weet alleen die Visser aan 't kruis
en je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.*

*Suzanne neemt je mee,
naar een bank aan het water,
je onthoudt waar ze naar kijkt,
als herinnering voor later
en het zonlicht lijkt wel honing,
waaraan kinderen zich te goed doen
en het grasveld ligt bezaaid met wat de
mensen zoal weg doen,
in de goot liggen de helden,
met een glimlach op de lippen
en de meeuwen in de lucht,
lijken net verdwaalde stippen,
als Suzanne je lachend aankijkt
en je wilt wel met haar meegaan,
samen naar de overkant
en je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand.*

Ik herhaal:

*en Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding,
waarin niemand kan verdrinken,
Hij zei: 'Als men blijft geloven,
kan de zwaarste steen niet zinken'.
Maar de hemel ging pas open,
toen Zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden,
dat weet alleen die Visser aan 't kruis
en je wilt wel met Hem meegaan,
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.*

Jezus is die visser die mensen vangt voor het leven. Door het lijden heen. Dat maakt de hemel open. In de dienst van Rob de Goeij zei ik over Jezus dit:

In zijn omgang met mensen laat Jezus zien, dat God in een wereld vol leed aan de kant staat van hun herstel en geluk. We leren God in de gekruisigde Jezus kennen als een weerloze God die zich in liefde wegschenkt. Het evangelie toont ons een empathische God die meelijdt en meestrijdt met mensen, om samen met hen alle kwaad in de wereld te overwinnen. Ook als het om het diepe leed van ongeval en ongeluk gaat. En die ons helpt om steeds weer op te staan.

Wat zijn wij dan hard nodig als vissers in het spoor van Jezus. Om vissen te vangen. Om mensen te vangen die het gigantisch zwaar hebben. Zet een stap verder!
En er wordt dan wat afgevangen! Jezus vangt zijn eerste discipelen, de vissers vangen een menigte vissen en zij worden, als volgelingen van Jezus, geroepen om zelf vissers van mensen te worden.

Dat gebeurt met een net.

Niet met een vishaak om mensen toe te laten happen. Nee, met liefde en respect, maar met inzet en durf.

En een net is ook niet bedoeld om alles bij elkaar te houden alsof je gevangen zit. Nee, het gaat om mensen vangen voor het leven. Voor vrijheid en ruimte. Voor werkelijk opgelucht ademhalen.

En het is iets van samen. Simon gaat ons voor. Maar ook Jakobus en Johannes. Ja, Jezus gaat ons voor. Met liefhebben. Met meeleven en betrokkenheid. Met eensgezindheid. Met daden gevoegd bij de mooie woorden.

Je doet het vanuit het verband van de gemeente. En je wilt mensen die dreigen te verdrinken opnemen in het bezielde verband van de gemeente. En laten zien wat christelijk geloven betekent.

Ds. Irene en ik zijn er over in gesprek hoe we u daarbij kunnen stimuleren en ondersteunen. Dat zal uitmonden in vragen en activiteiten aan u voor zondag 10 september. Dat komt in de plaats van de traditionele startzondag. In de komende weken zullen we u verder bijpraten.

Hoe dan ook:

Dan weer hakkelend, dan weer met vertrouwen, dan weer met gepaste stilte willen we als gemeente laten zien, dat niet de dood regeert, maar het leven.

Amen.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 838:3 en 4

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

DIENST VAN HET ANTWOORD

Update Tussenspel

Betty:

We gedenken **Robbie Theodorus de Goeij** (staande). Daarna luisteren we naar Lied 730.

Op zaterdag 24 juni is Robbie Theodorus de Goeij plots overleden. Hij woonde Meerenburgerhorn 16.

“Rob was een goeie motorrijder. Reed weloverwogen en zonder risico. ... Met een lege tank stuurde hij naar de vluchtstrook zijn hand op zoek naar de benzinekraan om die op reserve te zetten en zo de laatste 50 meter naar de pomp te halen. Daarbij is hij doorgeschoten en heeft hij de vangrail geraakt. Rob was op slag dood.”

Hij werd 39 jaar. Tot verbijstering en verslagenheid van ontzettend veel mensen – zijn vrouw Esther en hun dochter Lotte voorop. En verder de ouderlijke gezinnen van Rob en Esther. En dan nog al die honderden uit de kring van familie, vrienden, werk en vrijwilligerswerk.

Rob was een man van verbinding en balans. Trouw en betrokken, geïnteresseerd. Hij droeg verantwoordelijkheid in zijn gezin en bij zijn werk bij de bank. Maar ook in de kerk: hij was betrokken bij de bazaar in 't Slot en het begin van de Ontmoetingskerk. En in de samenleving. Hij was een geziene medewerker bij de IJVO in verschillende functies. En medeorganisator van de Nedereindse Bergloop.

Rob groeide op in een rooms katholiek gezin. En door zijn verbinding met Esther leerde hij de Protestantse kerk kennen. En ze vonden samen een begaanbare en inspirerende weg in die tradities. Dat merkte je in de gespreksgroep waar hij en Esther indertijd aan meededen. Maar ook bij hun huwelijk en later bij de doop van Lotte. En nu kwam het naar voren toen we elkaar ontmoetten in de Nicolaasbasiliek op zaterdag 1 juli. En ik samen met diaken Gerard Vaneker daar de dienst van afscheid mocht leiden. We zochten woorden om stem geven in en aan de stilte, maar ook aan de strijd. Aan het geschreeuw dat in ons ook een uitweg zoekt. En we probeerden woorden van hoop en bemoediging te vinden.

Later die dag was de crematieplechtigheid.

Gedenken we Rob de Goeij in stilte.

...

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

*God, hoort u
ons eigenlijk wel?
Raakt het u,
onze wanhoop, ons verdriet?*

*Ziet u het,
wanneer het leven
klappen aan ons uitdeelt?
Wanneer net noodlot toeslaat
en we het uitschreeuwen
van boosheid en pijn?*

*Soms lijkt het net
of onze woorden
in de licht blijven hangen,
of er niemand is die ons hoort.*

*Laat ons ervaren dat u er bent, God.
Dat het u iets doet
wat een mens overkomt.*

(De klappen van het leven_zeg het maar gewoon_3_p30)

God,

*dank U wel dat U bij ons bent - thuis, op school, in de kerk.
 En als we goed luisteren
 dan raken Uw woorden ons diep,
 dan zien we de dingen die gebeuren in een ander licht.
 Uw Zoon, onze Heer Jezus vangt mensen met woorden.
 Hij nodigt ons uit om met hem mee te gaan
 en dichtbij hem wordt de wereld zichtbaar
 zoals U die bedoeld heeft.
 Een wereld die verrassend is, waar overvloed is.
 Geef ons lef om woorden te spreken
 en te vertrouwen op Uw woord,
 zelfs als dat ingaat tegen alles wat we denken,
 tegen alles dat we horen.
 U wilt met ons elke dag een nieuw begin.
 Wat heeft U eindeloos veel geduld,
 daar danken wij U voor.*

TS
 Stil gebed
 Onze Vader

Delen van de bloemengroet:

Inzameling van de gaven
Eerste collecte (zwarte zak):
Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor kerk en landelijk kerkenwerk.
 Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 657:1, 2 en 4

Uitzending

Zegen:

*Ik zal er zijn voor jou
 zo heeft de Heer gezegd.
 Ik zal er zijn voor jou
 met vrede en met recht.*

*Ik zal er zijn voor jou
 met wijn, een stukje brood.
 Ik zal er zijn voor jou
 mijn liefde is zo groot.*

*Ik zal er zijn voor jou
 een schaduw aan je zij.
 Ik zal er zijn voor jou
 Ik ben er altijd bij.*

*Ik zal er zijn voor jou
Ik laat je niet alleen.
Ik zal er zijn voor jou
mijn licht straalt om je heen.*

Gemeentezang: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang